

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2010/31/ESB

2022/EES/34/88

frá 19. maí 2010

um orkunýtingu bygginga

(endurúttefning)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS Hafa, með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 194. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Gerðar hafa verið breytingar á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/91/EB frá 16. desember 2002 um orkunýtingu bygginga⁽⁴⁾.⁽⁵⁾ Þar sem um frekari efnislegar breytingar verður að ræða ætti að endurúttefna hana til glöggvunar.
- 2) Skilvirk, gætileg, skynsamleg og sjálfbær notkun orku gildir m.a. um olíuafurðir, jarðgas og eldsneyti í föstu formi, sem eru mikilvægir orkugjafar en einnig helsta orsök losunar koltvísýrings.
- 3) Orkunotkun bygginga svarar til 40% af heildarorkunotkun í Sambandinu. Byggingargeirinn vex jafnt og þétt sem óhjákvæmilega leiðir til meiri orkunotkunar innan hans. Því er mikilvægt að gera ráðstafanir innan byggingargeirans, sem fela í sér að draga úr orkunotkun og nota orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum, í því skyni að draga úr því hversu menn eru háðir orkugjöfum innan Sambandsins sem og úr losun gróðurhúsalofttegunda. Auk ráðstafana til að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum myndu ráðstafanir til að draga úr orkunotkun í Sambandinu gera Sambandinu

kleift að fara að KÝÓTÓBÓKUNINI við rammasamning Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar (UNFCCC) og virða langtímaskuldbindingar sínar um að halda hækkun hitastigs á heimsvísu undir 2 °C ásamt skuldbindingum sínum um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda í heild sinni, eigi síðar en 2020, um a.m.k. 20%, með hliðsjón af árinu 1990, og um 30% ef alþjóðasamningar nást. Minni orkunotkun og aukin notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum gegnir einnig mikilvægu hlutverki í að stuðla að öryggi í orkuafhendingu, stuðla að tæknipróun og sköpun nýrra atvinnutækifæra ásamt aukinni byggðapróun, einkum í dreifbýli.

- 4) Stjórnun eftirspurnar eftir orku er mikilvægt tæki sem gerir Sambandinu kleift að hafa áhrif á alþjóðlega orkumarkaðinn og þar með tryggja öryggi í orkuafhendingu þegar til meðallangs tíma og langs tíma er litið.
- 5) Á fundi leiðtoga ráðsins í mars 2007 var lögð áhersla á þörfina á að auka orkunýtni í Sambandinu til þess að ná markmiðinu um að draga úr orkunotkun í Sambandinu um 20%, eigi síðar en 2020, og hvatt til ítarlegrar og skjótrar framkvæmdar forgangsverkefna sem tilgreind eru í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar undir heitinu „Aðgerðaáætlun um orkunýtni – möguleikarnir nýttir“. Í þessari aðgerðaáætlun benti framkvæmdastjórnin á að miklir möguleikar væru á kostnaðarhagkvæmum orkusparnaði í byggingargeiranum. Í ályktun sinni frá 31. janúar 2008 hvatti Evrópuþingið til þess að herða skyldi ákvæði tilskipunar 2002/91/EB og hefur nokkrum sinnum óskað eftir því að markmiðið um 20% orkunýtni árið 2020 verði bindandi, síðast í ályktun sinni frá 3. febrúar 2009 um aðra skipulega endurskoðun stefnumótunar á sviði orkumála. Í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 406/2009/EB frá 23. apríl 2009 um átak aðildarríkjanna til að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda til að uppfylla skuldbindingar Bandalagsins um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda fram til ársins 2020⁽⁶⁾ eru enn fremur sett landsbundin, bindandi markmið um að draga úr losun koltvísýrings, þar sem orkunýtni í byggingargeiranum mun skipta sköpum, og í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/28/EB frá 23. apríl 2009 um að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum⁽⁷⁾ er kveðið á um að efla skuli orkunýtni innan ramma þess bindandi markmiðs að, eigi síðar en 2020, verði hlutfall orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum 20% af heildarorkunotkun í Sambandinu.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 153, 18.6.2010, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 135/2022 frá 29. apríl 2022 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn (bifur birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 277, 17.11.2009, bls. 75.

(2) Stjtið. ESB C 200, 25.8.2009, bls. 41.

(3) Afstaða Evrópuþingsins frá 23. apríl 2009 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum), afstaða ráðsins eftir fyrstu umræðu frá 14. apríl 2010 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum), afstaða Evrópuþingsins frá 18. maí 2010 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum),

(4) Stjtið. ESB L 1, 4.1.2003, bls. 65.

(5) Sjá A-hluta IV. viðauka.

(6) Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 136.

(7) Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 16.

- 6) Á fundi sínum í mars 2007 áréttaði leiðtogaáðið skuldbindingu Sambandsins um að þróa orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum innan alls Sambandsins með því að staðfesta hið skyldubundna markmið um að, eigi síðar en 2020, verði hlutfall orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum 20% af heildarorkunotkuninni. Með tilskipun 2009/28/EB er ákvarðaður sameiginlegur rammi um að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum.
- 7) Nauðsynlegt er að mæla fyrir um markvissari aðgerðir með það í huga að nýta fjölmarga ónýtta möguleika á orkusparnaði í byggingum og draga úr hinum mikla mun sem er á árangri aðildarríkjanna innan þessa geira.
- 8) Við gerð ráðstafana til að bæta orkunýtingu bygginga enn frekar ætti að taka tillit til loftskilyrða og staðbundinna skilyrða sem og loftskilyrða innandyra og kostnaðarhagkvæmni. Þessar ráðstafanir ættu ekki að hafa áhrif á aðrar kröfur um byggingar, s.s. um aðgengi, öryggi og fyrirhugaða notkun byggingar.
- 9) Reikna ætti út orkunýtingu byggingar á grundvelli aðferðar sem getur verið mismunandi á lands- og svæðisvísu. Þetta felur í sér, auk varmaeiginleika byggingar, aðra þætti, sem gegna sífellt mikilvægara hlutverki, t.d. hita- og loftjöfnunarbúnaður, notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum, byggingarþættir sem nýta óvirka hitun og kælingu, skuggamyndun, gæði lofts innandyra, fullnægjandi dagsbirta og hönnun byggingar. Aðferð, sem er notuð við útreikning á orkunýtingu, ætti að byggjast á orkunýtingu byggingar til eins árs en ekki eingöngu á þeim árstíma þegar þörf er á hitun. Í þeirri aðferð ætti að taka tillit til fyrirliggjandi Evrópustaðla.
- 10) Það er alfarið á ábyrgð aðildarríkjanna að setja lágmarkskröfur um orkunýtingu bygginga og byggingarþátta. Þessar kröfur ætti að setja í því skyni að ná sem mestu jafnvægi á milli kostnaðarhagkvæmni viðkomandi fjárfestinga og þess sem sparast í orkunotkun á lífsferli byggingarinnar, sbr. þó rétt aðildarríkjanna til að setja lágmarkskröfur þar sem kveðið er á um meiri orkunýtni en í kostnaðarhagkvæmstu stigum orkunýtni. Aðildarríkin ættu að eiga kost á, með tilliti til tækniþróunar, að endurskoða reglulega lágmarkskröfur sínar um orkunýtingu bygginga.
- 11) Markmið með kostnaðarhagkvæmni eða kostnaðarhagkvæmstu stigum orkunýtni getur, við tilteknar aðstæður, t.d. í ljósi mismunandi loftskilyrða, réttlætt að aðildarríkin setji kröfur um kostnaðarhagkvæmni og kostnaðarhagkvæmstu stig orkunýtni að því er varðar byggingarþætti, sem myndi í raun takmarka uppsetningu byggingarvara sem uppfylla staðla í löggjöf Sambandsins, að því tilskildu að slíkar kröfur skapi ekki ósanngjarnar markaðshindranir.
- 12) Þegar kröfur um orkunýtingu tæknilegra kerfa bygginga eru settar ættu aðildarríkin að nota samhæfð tæki, ef þau eru tiltæk og eftir því sem við á, einkum prófunar- og reikniáðferðir og orkunýtniflokka, sem eru þróuð sem leið til að framkvæma tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB frá 21. október 2009 um ramma til að setja fram kröfur varðandi vishönnun að því er varðar orkutengdar vörur ⁽¹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/30/ESB frá 19. maí 2010 um merkingar og staðlaðar vörulýsingar á orkutengdum vörum er greina frá notkun þeirra á orku og öðrum aðföngum ⁽²⁾, í því skyni að tryggja samræmi við tilheyrandi framtaksverkefni og til að takmarka, að því marki sem unnt er, mögulega sundrun markaðarins.
- 13) Tilskipun þessi er með fyrirvara um 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Hugtakið „hvati“, sem er notað í þessari tilskipun, ætti því ekki að túlka sem ríkisaðstoð.
- 14) Framkvæmdastjórnin ætti að mæla fyrir um ramma fyrir samanburðaraðferð við útreikning á kostnaðarhagkvæmstu stigum lágmarkskrafna um orkunýtingu. Aðildarríkin ættu að nota þennan ramma til að bera niðurstöðurnar saman við þær lágmarkskröfur um orkunýtingu sem þau hafa samþykkt. Ef um er að ræða umtalsvert misræmi, þ.e. yfir 15%, milli útreiknings á kostnaðarhagkvæmstu stigum lágmarkskrafna um orkunýtingu og gildandi lágmarkskröfum um orkunýtingu, ættu aðildarríkin að rökstyðja muninn eða gera áætlun um viðeigandi ráðstafanir til að draga úr misræminu. Aðildarríkin ættu að ákvarða rekstrarlíftíma byggingar eða byggingarþátta, að teknu tilliti til núverandi starfsvenja og reynslu af því að skilgreina dæmigerðan rekstrarlíftíma. Senda ætti niðurstöður þessa samanburðar og gögnin, sem voru notuð til að komast að þessum niðurstöðum, með reglulegu millibili til framkvæmdastjórnarinnar. Þessar skýrslur ættu að gera framkvæmdastjórninni kleift að meta og greina frá því hvernig aðildarríkjunum gengur að ná kostnaðarhagkvæmstu stigum lágmarkskrafna um orkunýtingu.

(1) Stjtuð. ESB L 285, 31.10.2009, bls. 10.

(2) Stjtuð. ESB L 153, 18.6.2010, bls. 1.

- 15) Byggingar hafa áhrif á orkunotkun til langs tíma. Með hliðsjón af því að langur tími líður á milli þess sem byggingar, sem fyrir eru, eru endurnýjaðar ættu nýjar byggingar og byggingar, sem fyrir eru, sem gangast undir meiri háttar endurnýjun, að uppfylla lágmarkskröfur um orkunýtingu sem eru sniðnar að staðbundnum loftskilyrðum. Þar sem möguleikar annarra orkuveitukerfa hafa yfirleitt ekki verið rannsakaðir til fulls ætti að huga að notkun þeirra í nýjum byggingum, án tillits til stærðar þeirra, samkvæmt meginreglunni um að tryggja, til að byrja með, að dregið verði úr orkuþörf hitunar og kælingar þannig að hún samrýmist kostnaðarhagkvæmstu stigunum.
- 16) Meiri háttar endurnýjun bygginga, sem fyrir eru, án tillits til stærðar þeirra, skapar tækifæri til að grípa til kostnaðarhagkvæmra ráðstafana til að bæta orkunýtingu. Af ástæðum er varða kostnaðarhagkvæmni ætti að vera unnt að takmarka lágmarkskröfur um orkunýtingu við þá endurnýjuðu hluta sem skipta mestu máli fyrir orkunýtingu byggingarinnar. Aðildarríkin ættu að geta kosið að skilgreina „meiri háttar endurnýjun“ annaðhvort sem hlutfall af yfirborði veðurhlfarinnar eða í tengslum við virði byggingarinnar. Kjósi aðildarríki að skilgreina „meiri háttar endurnýjun“ í tengslum við virði byggingarinnar, mætti miða við virði á borð við tryggingafræðilegt virði eða núvirði, sem byggist á kostnaði við endursmíði, að undanskildu virði lóðarinnar sem byggingin er staðsett á.
- 17) Nauðsynlegt er að gera ráðstafanir til að fjölga byggingum sem uppfylla ekki einungis núgildandi lágmarkskröfur um orkunýtingu heldur eru einnig orkunýtnari en fyrri byggingar og draga því bæði úr orkunotkun og losun koltvísýrings. Í því skyni ættu aðildarríkin að gera landsáætlanir um að fjölga byggingum sem eru nánast núllorkubyggingar og gefa framkvæmdastjórninni reglulega skýrslur um slíkar áætlanirnar.
- 18) Um þessar mundir er verið að innleiða eða breyta fjármálagerningum Sambandsins og öðrum ráðstöfunum með það að markmiði að hvetja til ráðstafana sem tengjast orkunýtni. Undir slíka fjármálagerninga á vettvangi Sambandsins fellur m.a. reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1080/2006 frá 5. júlí 2006 um Byggðapróunarsjóð Evrópu ⁽¹⁾, sem hefur verið breytt til að heimila meiri fjárfestingar í þágu orkunýtni fyrir húsnæði, samstarfsverkefni opinberra aðila og einkaaðila um evrópskt framtaksverkefni um orkunýtnar byggingar í Evrópu í því skyni að stuðla að notkun grænnar tækni og þróun orkunýttinna kerfa og efna í nýjum og endurnýjuðum byggingum, framtaksverkefni framkvæmdastjórnarinnar og Fjárfestingarbanka Evrópu um fjármögnun framtaksverkefna á sviði sjálfbærrar orku í ESB, sem miðar m.a. að því að gera fjárfestingar í orkunýtni mögulegar og Marguerite-sjóðurinn undir stjórn Fjárfestingarbanka Evrópu: sjóður Evrópu 2020 vegna orkumála, loftslagsbreytinga og grunnvirkja, tilskipun ráðsins 2009/47/EB frá 5. maí 2009 um breytingu á tilskipun 2006/112/EB að því er varðar lækkað hlutfall virðisaukaskatts ⁽²⁾, uppbyggingar- og samheldnisjóðstækið Jeremie (sameiginleg evrópsk úrræði fyrir örfyrirtæki til meðalstórra fyrirtækja), fjármögnunarfyrirkomulag um orkunýtni (e. *Energy Efficiency Finance Facility*), rammaáætlun um samkeppnishæfni og nýsköpun, þ.m.t. áætlun um skynsamlega stýringu orkunotkunar í Evrópu II (e. *Intelligent Energy Europe II Programme*), sem beinist sérstaklega að því að ryðja úr vegi markaðshindrunum í tengslum við orkunýtni og notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum, t.d. fyrir milligöngu tækniástoðarúrræðisins ELENA (e. *European Local Energy Assistance*), samningur borgarstjóra (e. *Covenant of Mayors*), áætlun um frumkvöðlastarf og nýsköpun, stuðningsáætlun um stefnu á sviði upplýsinga- og fjarskiptatækni 2010 ásamt sjöundu rammaáætlun um rannsóknir. Endurreisnar- og þróunarbanki Evrópu leggur einnig til fjármagn með það að markmiði að hvetja til ráðstafana sem tengjast orkunýtni.
- 19) Nota ætti fjármálagerninga Sambandsins til að koma markmiðum þessarar tilskipunar í framkvæmd, án þess þó að þeir komi í stað landsráðstafana. Einkum ætti að nota þá til að tryggja viðeigandi og nýstárlegar fjármögnunarleiðir sem hvetja til fjárfestinga í ráðstöfunum sem gerðar eru á sviði orkunýtni. Þeir gætu gengt mikilvægu hlutverki í þróun landsbundinna, svæðisbundinna og staðbundinna orkunýtnisjóða, -stjórnækja eða -kerfa, sem gerir eigendum einkaeigna, litlum og meðalstórum fyrirtækjum og fyrirtækjum á sviði orkunýtni kleift að nýta sér slíka fjármögnunarmöguleika.
- 20) Í því skyni að afla framkvæmdastjórninni fullnægjandi upplýsinga ættu aðildarríkin að taka saman skrár yfir gildandi og fyrirhugaðar ráðstafanir, þ.m.t. ráðstafanir af fjárhagslegum toga, aðrar en þær sem krafist er í þessari tilskipun, sem stuðla að því að markmiðum þessarar tilskipunar verði náð. Gildandi og fyrirhugaðar ráðstafanir, sem aðildarríkin tilgreina, geta einkum falið í sér ráðstafanir sem miða að því að draga úr gildandi lagalegum hindrunum og markaðshindrunum og hvetja til fjárfestinga og/eða annarrar starfsemi til að auka orkunýtni nýrra bygginga og þeirra sem fyrir eru, og draga þar með, mögulega, úr orkufátækt. Slíkar ráðstafanir gætu falið í sér, en ekki einvörðungu, endurgjaldslausa eða niðurgreidda tækniástoð og -ráðgjöf, beinar niðurgreiðslur, áætlanir um niðurgreidd lán eða lán með lágum vöxtum, styrkjakerfi og lánatryggingakerfi. Opinber yfirvöld og aðrar stofnanir, sem standa að baki þessum ráðstöfunum af fjárhagslegum toga, gætu tengt beitingu slíkra ráðstafana við tilgreinda orkunýtingu og tilmæli í orkunýtingarvottorðum.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 210, 31.7.2006, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 116, 9.5.2009, bls. 18.

- 21) Til að draga úr skýrslugjafarbyrði aðildarríkjanna ætti að vera mögulegt að fella skýrslurnar, sem skylt er að standa skil á samkvæmt þessari tilskipun, inn í aðgerðaáætlanirnar um orkunýtni sem um getur í 2. mgr. 14. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/32/EB frá 5. apríl 2006 um orkunýtni á lokastigi og þjónustu á sviði orkumála⁽¹⁾. Hið opinbera í hverju aðildarríki ætti að vera leiðandi á sviði orkunýtingar bygginga og því ættu landsáætlanir þeirra að fela í sér metnaðarfullri markmið fyrir byggingar þar sem opinber yfirvöld hafa aðsetur.
- 22) Væntanlegir kaupendur og leigjendur byggingar eða byggingareiningar ættu í orkunýtingarvottorði að fá réttar upplýsingar um orkunýtingu byggingarinnar og hagnýta ráðgjöf um hvernig eigi að bæta slíka nýtingu. Upplýsingaherferðir geta enn fremur hvatt eigendur og leigjendur til að bæta orkunýtingu bygginga sinna eða byggingareininga. Í því skyni að tryggja að öll gögn séu aðgengileg, svo taka megi upplýstar ákvarðanir um nauðsynlegar úrbætur, ætti einnig að hvetja eigendur og leigjendur viðskiptahúsnaðis til að skiptast á upplýsingum um raunorkunotkun. Orkunýtingarvottorðið ætti einnig að veita upplýsingar um raunveruleg áhrif hitunar og kælingar á orkuþörf byggingar, frumorkunotkun hennar og magn koltvísýrings sem hún losar.
- 23) Opinber yfirvöld ættu að ganga á undan með góðu fordæmi og leitast við að hrinda í framkvæmd tilmælunum í orkunýtingarvottorðinu. Aðildarríkin ættu að fella ráðstafanir um stuðning við opinber yfirvöld inn í landsáætlanir sínar til að hvetja þau til að gera umbætur á sviði orkunýtni og að hrinda í framkvæmd tilmælunum í orkunýtingarvottorðinu eins fljótt og auðið er.
- 24) Byggingar þar sem opinber yfirvöld hafa aðsetur og byggingar sem almenningur sækir að staðaldri skulu vera til fyrirmyndar að því er varðar umhverfis- og orkusjónarmið og ættu þær því að gangast reglulega undir orkuvottun. Bæta ætti miðlun upplýsinga um orkunýtingu til almennings með því að hafa orkunýtingarvottorðin til sýnis á áberandi stað, einkum í byggingum af tiltekinni stærð þar sem opinber yfirvöld hafa aðsetur eða sem almenningur sækir að staðaldri, t.d. í verslunum og verslunarmiðstöðvum, stórmörkuðum, veitingahúsum, leikhúsum, bönkum og hótelum.
- 25) Á síðustu árum hefur loftjöfnunarkerfum í löndum Evrópu fjölgað. Þetta hefur í för með sér töluverð vandamál á álagstímum, eykur rafmagnskostnað og raskar orkujafnvægi. Áætlanir, sem miða að því að bæta varmanýtingu bygginga yfir sumartímamann, ættu að vera í forgangi. Í því skyni ætti að leggja áherslu á ráðstafanir til að forðast ofhitun, t.d. skuggamyndun og að byggingin búi yfir nægileg varmarýmd, auk frekari þróunar og notkunar á óbeinum kæliaðferðum, einkum aðferðum sem bæta loftskilyrði innandyra og nærvíðri umhverfis bygginguna.
- 26) Reglulegt viðhald hita- og loftjöfnunarkerfa, sem og eftirlit með þeim, sem er í höndum viðurkenndra starfsmanna, stuðlar að því að kerfin séu ávallt rétt stillt í samræmi við vöruforskrift þannig að nýting þeirra út frá umhverfis-, öryggis- og orkusjónarmiðum verði sem best. Óháð mat á hita- og loftjöfnunarkerfinu í heild sinni ætti að fara fram með reglulegu millibili á lífsferli kerfisins, einkum áður en því er skipt út eða gerðar eru endurbætur á því. Í því skyni að halda stjórnsýsluálagi á eigendur og leigjendur bygginga í lágmarki ættu aðildarríkin, að því marki sem unnt er, að leitast við að sameina skoðanir og vottanir.
- 27) Ef viðurkenndir og/eða faggiltir sérfræðingar, sem tryggt er að séu óháðir á grundvelli hlutlægra viðmiðana, nota sameiginlega aðferð til að votta orkunýtingu bygginga og skoða hita- og loftjöfnunarkerfi, stuðlar það að jöfnum samkeppnisskilyrðum, að því er varðar átak aðildarríkjanna til orkusparnaðar í byggingageiranum, og innleiðir gagnsæi fyrir væntanlega eigendur eða notendur, með tilliti til orkunýtingar á fasteignamarkaði í Sambandinu. Til þess að tryggja gæði orkunýtingarvottorða og gæði skoðunar á hita- og loftjöfnunarkerfum í gervöllu Sambandinu, ætti að koma á fót óháðu eftirlitskerfi í hverju aðildarríki.
- 28) Þar eð staðar- og svæðisyfirvöld hafa mikilvægu hlutverki að gegna að vel takist til við framkvæmd þessarar tilskipunar ættu þau, á þann hátt og þegar það er viðeigandi í samræmi við gildandi landslöggjöf, að vera með í ráðum og taka þátt í lausn álitamála á sviði áætlanagerðar, þróun áætlana um upplýsingagjöf, hjálfun og vitundarvakningu, og framkvæmd þessarar tilskipunar á landsbundnum eða staðbundnum vettvangi. Slíkt samráð getur einnig stuðlað að því að skipulagsaðilar og skoðunarmenn bygginga á staðnum fái viðunandi leiðbeiningar til að annast nauðsynleg verkefni. Aðildarríkin ættu enn fremur að gera arkitektum og skipuleggjendum kleift og hvetja þá til að huga vel að ákjósanlegustu samsetningu umbóta á sviði orkunýtni, notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum og fjarhitun og -kælingu í tengslum við áætlanagerð, hönnun, byggingu og endurnýjun iðnaðar-eða íbúðarsvæða.

(¹) Stjtið. ESB L 114, 27.4.2006, bls. 64.

- 29) Aðilar sem annast uppsetningu og byggingaraðilar hafa mikilvægu hlutverki að gegna að vel takist til við framkvæmd þessarar tilskipunar. Nægilega margir aðilar sem annast uppsetningu og byggingaraðilar ættu því, fyrir tilstuðlan þjálfunar og annarra ráðstafana, að búa yfir tilskilinni hæfni til að annast uppsetningu og samþættingu nauðsynlegrar tækni á sviði orkunýtni og endurnýjanlegrar orku.
- 30) Aðildarríki ættu að taka til greina ákvæði tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB frá 7. september 2005 um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi ⁽¹⁾ varðandi gagnkvæma viðurkenningu sérfræðinga, sem fjallað er um í þessari tilskipun, og framkvæmdastjórnin ætti að halda áfram starfsemi sinni, innan ramma áætlunarinnar um skynsamlega stýringu orkunotkunar í Evrópu, að því er varðar gerð viðmiðunarreglna og tilmæla um staðla fyrir þjálfun slíkra sérfræðinga.
- 31) Til þess að auka gagnsæi á sviði orkunýtingar á fasteignamarkaði fyrir atvinnuhúsnæði í Sambandinu ætti að setja samræmd skilyrði um valfrjálst, almennt vottunarkerfi fyrir orkunýtingu atvinnuhúsnæðis. Í samræmi við 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skal fyrir fram mæla fyrir um reglur og almennar meginreglur um tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu í reglugerð sem samþykkt er í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð. Þar til þessi nýja reglugerð verður samþykkt gildir ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽²⁾ áfram, að undanskilinni reglunefndar-meðferðinni með grannskoðun, sem gildir ekki.
- 32) Framkvæmdastjórnin ætti að hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins að því er varðar aðlögun tiltekinna hluta almenna rammans, sem settur er fram í I. viðauka, að tækniframförum og að því er varðar að ákvarða ramma fyrir aðferð við útreikning á kostnaðarhagkvæmstu stigum lágmarkskrafna um orkunýtingu. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga.
- 33) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. að bæta orkunýtingu bygginga, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna þess hversu flókinn byggingargeirinn er og vangetu landsbundna húsnæðismarkaðarins til að mæta fyllilega áskorunum sem felast í orkunýtni, og vegna umfangs og áhrifa aðgerðanna, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðar-regluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessu markmiði.
- 34) Skyldan til að taka þessa tilskipun upp í landslög ætti að takmarkast við þau ákvæði sem fela í sér verulega breytingu í samanburði við tilskipun 2002/91/EB. Skyldan til að taka óbreyttu ákvæðin upp leiðir af þeirri tilskipun.
- 35) Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti til að leiða í landslög og beita tilskipun 2002/91/EB.
- 36) Í samræmi við 34. lið samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu ⁽³⁾ eru aðildarríkin hvött til þess, bæði í eigin þágu og í þágu Sambandsins, að taka saman og birta sínar eigin töflur sem sýna, eftir því sem kostur er, samsvörun milli þessarar tilskipunar og lögleiðingarráðstafana þeirra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Viðfangsefni

1. Ákvæði þessarar tilskipunar stuðla að því að bæta orkunýtingu bygginga í Sambandinu, að teknu tilliti til loftskilyrða utandyra og staðbundinna skilyrða, sem og loftskilyrða innandyra og kostnaðarhagkvæmni.
2. Í þessari tilskipun er mælt fyrir um kröfur að því er varðar:
 - a) sameiginlegan, almennan ramma fyrir aðferð við útreikning á samþættri orkunýtingu bygginga og byggingareininga,
 - b) beitingu lágmarkskrafna í tengslum við orkunýtingu nýrra bygginga og nýrra byggingareininga,
 - c) beitingu lágmarkskrafna í tengslum við orkunýtingu:
 - i. bygginga sem fyrir eru, byggingareininga og byggingarþátta sem gangast undir meiri háttar endurnýjun,
 - ii. byggingarþátta, sem mynda hluta af veðurhlífinni og hafa mikilvæg áhrif á orkunýtingu hennar, þegar þeir eru endurbættir eða þeim er skipt út, og
 - iii. tæknilegra kerfa bygginga óháð því hvar þau eru sett upp, þeim er skipt út eða þau uppfærð,

⁽¹⁾ Stjtuð. ESB L 255, 30.9.2005, bls. 22.⁽²⁾ Stjtuð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.⁽³⁾ Stjtuð. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

- d) landsáætlanir um að fjölga byggingum sem eru nánast núllorkubyggingar,
- e) orkuvottun bygginga eða byggingareininga,
- f) reglulega skoðun hita- og loftjöfnunarkerfa í byggingum og
- g) óháð eftirlitskerfi fyrir orkunýtingarvottorð og skoðunarskýrslur.

3. Kröfurnar, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, eru lágmarkskröfur og skulu þær ekki koma í veg fyrir að aðildarríki viðhaldi ráðstöfunum eða innleiði strangari ráðstafanir. Slíkar ráðstafanir skulu vera í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um þær.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „bygging“: mannvirki með þaki og veggjum þar sem orka er notuð til að hafa áhrif á loftskilyrði innandyra,
2. „nánast núllorkubygging“: bygging með mjög mikla orkunýtingu, eins og ákvarðað er í samræmi við I. viðauka; sú takmarkaða eða afar litla orka sem þörf er á ætti, að mestu leyti, að vera orka frá endurnýjanlegum orkugjöfum, þ.m.t. orka frá endurnýjanlegum orkugjöfum sem er framleidd á staðnum eða í nágrenninu,
3. „tæknilegt kerfi byggingar“: tæknibúnaður til hitunar, kælingar, loftræstingar, upphitunar heits vatns, lýsingar eða sambland af þessu, í byggingu eða byggingareiningu,
4. „orkunýting byggingar“: reiknað eða mælt magn orku, sem þörf er á til að uppfylla orkuþörf í tengslum við dæmigerða notkun byggingar, sem felur m.a. í sér orku sem notuð er til hitunar, kælingar, loftræstingar, upphitunar heits vatns og lýsingar,
5. „frumorka“: orka frá endurnýjanlegum og óendurnýjanlegum orkugjöfum sem hefur ekki farið í gegnum umbreytingar- eða ummyndunarferli,
6. „orka frá endurnýjanlegum orkugjöfum“: orka frá endurnýjanlegum orkugjöfum sem ekki eru jarðefni, þ.e. vindorka, sólarorka, loftvarmaorka, jarðvarmaorka, vatnsvarmaorka og sjávarorka, vatnsorka, orka úr lífmassa, hauggasi, gasi frá skólphreinsunarstöðvum og lífgasi,

7. „veðurhlíf“: órofa þættir byggingar sem aðskilja innra rými hennar frá umhverfinu utandyra,
8. „byggingareining“: hluti, hæð eða íbúð í byggingu sem hefur verið hönnuð eða henni breytt þannig að hún sé notuð ein og sér,
9. „byggingarþáttur“: tæknilegt kerfi byggingar eða þáttur veðurhlífar,
10. „meiri háttar endurnýjun“: endurnýjun byggingar þar sem:
 - a) heildarkostnaður endurnýjunar í tengslum við veðurhlíf eða tæknilegt kerfi byggingar er meiri en 25% af virði byggingarinnar, að undanskildu virði lóðarinnar sem byggingin er staðsett á, eða
 - b) meira en 25% af yfirborði veðurhlífarinnar er endurnýjað.

Aðildarríki geta valið á milli a- eða b-liðar.

11. „Evrópustaðall“: staðall sem samþykktur er af Staðla-samtökum Evrópu, Rafstaðlasamtökum Evrópu eða Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu og gerður aðgengilegur almenningi,
12. „orkunýtingarvottorð“: vottorð sem aðildarríki eða lögaðili, sem aðildarríki tilnefmir, viðurkennir, þar sem tilgreind er orkunýting byggingar eða byggingareiningar, reiknuð samkvæmt aðferðinni sem er samþykkt í samræmi við 3. gr.,
13. „samvinnsla raf- og varmaorku“: samhliða framleiðsla varmaorku, raforku og/eða vélrænnar orku í einu og sama vinnsluferlinu,
14. „kostnaðarhagkvæmasta stigið“: það stig orkunýtingar sem leiðir til lægsta kostnaðar á áætluðum rekstrarlíf tíma þar sem
 - a) lægsti kostnaður er ákvarðaður, að teknu tilliti til orkutengds fjárfestingarkostnaðar, viðhalds- og rekstrarkostnaðar (þ.m.t. orkukostnaður og -sparnaður, viðkomandi byggingarflokkur, tekjur af framleiddri orku), eftir atvikum, og kostnaðar við förgun, eftir atvikum, og

b) hvert aðildarríki ákvarðar áætlaðan rekstrarlíf tíma. Hann vísar til eftirstöðva áætlaðs rekstrarlíf tíma byggingar, þar sem kröfur um orkunýtingu eru ákvarðaðar fyrir bygginguna í heild sinni, eða til áætlaðs rekstrarlíf tíma byggingarþátta þar sem kröfur um orkunýtingu eru ákvarðaðar fyrir byggingarþætti;

kostnaðarhagkvæmasta stigið skal vera á því bili nýtingarstiga þar sem kostnaðar- og ábatagreining, reiknuð á áætluðum rekstrarlíf tíma, er jákvæð,

15. „loftjöfnunarkerfi“: samsetning íhluta sem eru nauðsynlegir til að tryggja að loft innandyrá sé meðhöndlað þannig að hitastiginu sé stýrt eða að unnt að lækka það,
16. „ketill“: búnaður sem er settur saman úr katli og brennara, sem er hannaður til að flytja brennsluvarma, sem myndast við bruna, yfir í vökva,
17. „nafnaðarkost“: þau hámarksvarmaafköst, gefin upp í kW, sem framleiðandinn tilgreinir og ábyrgist að skilað verði við samfellda vinnslu sem samrýmist þeirri nýtni sem framleiðandinn gefur upp,
18. „varmadæla“: vél, tæki eða búnaður, sem flytur varmaorku úr umhverfinu, t.d. úr lofti, vatni eða jörðu, inn í byggingar eða til notkunar í iðnaði með því að snúa við náttúrulegu flæði varma svo hann flæði frá lægra hitastigi til hærra hitastigs; tvívirkar varmadælur geta einnig flutt varma frá byggingu og út í umhverfið,
19. „fjarhitun“ eða „fjarkæling“: dreifing varmaorku, í forni gufu, heits vatns eða kældra vökva, frá miðlægum framleiðslustað, í gegnum net, til margra bygginga eða kerfa til að hita eða kæla rými eða til vinnslu.

3. gr.

Samþykki aðferðar við útreikning á orkunýtingu bygginga

Aðildarríki skulu nota tiltekna aðferð við útreikning á orkunýtingu bygginga í samræmi við sameiginlega, almenna rammann sem settur er fram í I. viðauka.

Þessi aðferð skal samþykkt á lands- eða svæðisvísu.

4. gr.

Setning lágmarkskrafna um orkunýtingu

1. Aðildarríkin skulu grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að settar séu lágmarkskröfur um orkunýtingu bygginga eða byggingarþátta með það fyrir augum að ná kostnaðarhagkvæmstu stigunum. Orkunýting skal reiknuð út í samræmi við aðferðina sem um getur í 3. gr. Kostnaðarhagkvæmstu stigin skulu reiknuð út í samræmi við ramma samanburðar- aðferðarinnar, sem um getur í 5. gr., um leið og ramminn hefur verið ákvarðaður.

Aðildarríkin skulu grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að settar séu lágmarkskröfur um orkunýtingu byggingarþátta, sem mynda hluta af veðurhlífinni og hafa mikilvæg áhrif á orkunýtingu hennar, þegar þeim er skipt út eða þeir eru endurbættir, með það fyrir augum að ná kostnaðarhagkvæmstu stigunum.

Þegar aðildarríki setja kröfurnar er þeim heimilt að gera greinarmun á nýjum byggingum og byggingum sem fyrir eru og á mismunandi byggingarflokkum.

Með þessum kröfum skal taka tillit til almennra loftskilyrða innandyrá í því skyni að komast hjá neikvæðum áhrifum á borð við ófullnægjandi loftræstingu, sem og til staðbundinna skilyrða og tilgreindrar notkunar og aldurs byggingarinnar.

Þess er ekki krafist að aðildarríki ákvarði lágmarkskröfur um orkunýtingu sem eru ekki kostnaðarhagkvæmar á áætluðum rekstrarlíf tíma.

Lágmarkskröfur um orkunýtingu skulu endurskoðaðar með reglulegu millibili, eigi sjaldnar en á fimm ára fresti, og, ef nauðsyn krefur, uppfærðar til að endurspeglar tækniþróun í byggingageiranum.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að ákveða að setja ekki eða beita ekki kröfunum, sem um getur í 1. mgr., að því er varðar eftirfarandi byggingarflokka:

a) byggingar sem njóta opinberrar verndar sem hluti af tilgreindu umhverfi eða vegna sérstaks byggingarlistarlegs eða sögulegs gildis þar sem eiginleikar þeirra eða útlit myndi breytast á óásættanlegan hátt ef farið væri að tilteknum lágmarkskröfum um orkunýtingu,

b) byggingar sem eru notaðar sem staðir til tilbeiðslu eða til trúarathafna,

- c) bráðabirgðabyggingar með notkunartíma, sem er tvö ár eða skemmri, iðnaðarsvæði, verkstæði og landbúnaðarbyggingar, sem teljast ekki til íbúðarhúsnæðis og hafa litla orkuþörf ásamt landbúnaðarbyggingum, sem teljast ekki til íbúðarhúsnæðis og eru notaðar innan atvinnugreinar sem fellur undir landsbundin samning innan atvinnugreinar um orkunýtingu,
- d) íbúðarbyggingar, sem eru notaðar eða ætlaðar til notkunar skemur en fjóra mánuði á ári, eða, að öðrum kosti, í takmarkaðan tíma á ári þar sem áætluð orkunotkun er undir 25% af því sem búast má við miðað við heilsársnotkun,
- e) stakar byggingar þar sem nothæft gólfrymi er undir 50 m².

5. gr.

Útreikningur á kostnaðarhagkvæmstu stigum lágmarkskrafna um orkunýtingu

1. Eigi síðar en 30. júní 2011 skal framkvæmdastjórnin ákvarða, með framseldum gerðum, í samræmi við 23., 24. og 25. gr., ramma fyrir samanburðaraðferð við útreikning á kostnaðarhagkvæmstu stigum lágmarkskrafna um orkunýtingu bygginga og byggingarþátta.

Ramminn fyrir samanburðaraðferðina skal ákvarðaður í samræmi við III. viðauka og skal gera greinarmun á nýjum byggingum og byggingum sem fyrir eru og á mismunandi byggingarflokkum.

2. Aðildarríki skulu reikna út kostnaðarhagkvæmstu stig lágmarkskrafna um orkunýtingu með því að nota rammann fyrir samanburðaraðferðina, sem var ákvarðaður í samræmi við 1. mgr., og viðeigandi mæliþætti, t.d. loftskilyrði og hentugt aðgengi að orkugrunnvirkjum, og bera niðurstöður þessa útreiknings saman við gildandi lágmarkskröfur um orkunýtingu.

Aðildarríki skulu senda framkvæmdastjórninni öll ílagsgögn og forsendur, sem notaðar voru við útreikningana, sem og niðurstöður þessara útreikninga. Heimilt er að fella skýrsluna inn í aðgerðaáætlanirnar um orkunýtni sem um getur í 2. mgr. 14. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/32/EB. Aðildarríki skulu leggja þessar skýrslur fyrir framkvæmdastjórnina með reglulegu millibili, eigi sjaldnar en á fimm ára fresti. Fyrsta skýrslan skal lögð fram eigi síðar en 30. júní 2012.

3. Ef niðurstaða samanburðar, sem gerður er í samræmi við 2. mgr., sýnir að gildandi lágmarkskröfur um orkunýtingu fela í sér umtalsvert minni orkunýtingu en kostnaðarhagkvæmstu stig lágmarkskrafna um orkunýtingu, skal viðkomandi aðildarríki senda framkvæmdastjórninni skýrsluna, sem um getur í 2. mgr., þar sem fram skal koma rökstuðningur á þessum mismun, ásamt, að því marki sem mismunurinn er ekki réttlætanlegur, drögum að áætlun sem felur í sér viðeigandi ráðstafanir til að draga umtalsvert úr þessum mismun áður en kröfurnar um orkunýtingu verða endurskoðaðar næst, eins og um getur í 1. mgr. 4. gr.

4. Framkvæmdastjórnin skal birta skýrslu um það hvernig aðildarríkjunum gengur að ná kostnaðarhagkvæmstu stigum lágmarkskrafna um orkunýtingu.

6. gr.

Nýjar byggingar

1. Aðildarríkin skulu grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að nýjar byggingar uppfylli lágmarkskröfur um orkunýtingu sem eru ákvarðaðar í samræmi við 4. gr.

Að því er varðar nýjar byggingar og áður en hafist er handa við smíði nýrra bygginga skulu aðildarríkin tryggja að hugað sé að og að tekið sé tillit til tæknilegrar, umhverfislegrar og fjárhagslegrar hagkvæmni þegar nota á önnur kerfi með mikla orkunýtni, ef þau eru tiltæk, t.d. þau sem eru talin upp hér á eftir:

- a) sjálfstæð orkuveitukerfi sem byggjast á orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum,
- b) samvinnsla raf- og varmaorku,
- c) fjar- eða staðarhitun eða fjar- eða staðarkæling, einkum þegar hún byggist, að öllu leyti eða að hluta til, á endurnýjanlegum orkugjöfum,
- d) varmadælur.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að greining á öðrum kerfum, sem um getur í 1. mgr., sé skráð og gerð aðgengileg áður en sannprófun hefst.

3. Heimilt er að framkvæma þessa greiningu á öðrum kerfum stakra bygginga eða hópa svipaðra bygginga eða bygginga með sameiginlega formgerðarflokkun á sama svæði. Að því er varðar sameiginleg hita- og kælikerfi er heimilt að framkvæma greininguna á öllum byggingum, sem eru tengdar kerfinu, á sama svæði.

7. gr.

Byggingar sem fyrir eru

Aðildarríkin skulu grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að þegar byggingar gangast undir meiri háttar endurnýjun sé orkunýting byggingarinnar eða endurnýjaða hluta hennar uppfærð, í því skyni að uppfylla lágmarkskröfur um orkunýtingu, sem eru ákvarðaðar í samræmi við 4. gr., svo fremi það sé framkvæmanlegt með tilliti til tækni og virkni og í fjárhagslegu tilliti

Þessar kröfur skulu gilda um endurnýjuðu bygginguna eða byggingareininguna í heild sinni. Auk þess eða að öðrum kosti geta kröfurnar gilt um endurnýjuðu byggingarþættina.

Aðildarríkin skulu enn fremur grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að þegar byggingarþáttur, sem myndar hluta veðurhlífar og hefur umtalsverð áhrif á orkunýtingu hennar, er endurbættur eða honum skipt út, uppfylli orkunýting byggingarþáttarins lágmarkskröfur um orkunýtingu svo fremi að það sé hagkvæmt með tilliti til tækni og virkni og í fjárhagslegu tilliti.

Aðildarríkin skulu ákvarða þessar lágmarkskröfur um orkunýtingu í samræmi við 4. gr.

Þegar um er að ræða byggingar, sem gangast undir meiri háttar endurnýjun, skulu aðildarríki hvetja til þess að önnur kerfi með mikla orkunýtni, eins og um getur í 1. mgr. 6. gr., séu höfð í huga og til hliðsjónar, svo fremi að það sé hagkvæmt með tilliti til tækni og virkni og í fjárhagslegu tilliti.

8. gr.

Tæknileg kerfi byggingar

1. Aðildarríkin skulu, í þeim tilgangi að hámarka orkunotkun tæknilegra kerfa byggingar, ákvarða kröfur um kerfi að því er varðar heildarorkunýtingu, rétta uppsetningu og viðeigandi málsetningu, stillingar og stýringu tæknilegra kerfa sem eru sett upp í byggingum sem fyrir eru. Aðildarríkjunum er heimilt að ákvarða að þessar kröfur um kerfi gildi einnig um nýjar byggingar.

Kröfur um kerfi skulu settar um ný tæknileg kerfi bygginga, þegar kerfunum er skipt út eða þau uppfærð og skulu þær gilda svo fremi að það sé hagkvæmt með tilliti til tækni og virkni og í fjárhagslegu tilliti.

Kröfurnar um kerfi skulu a.m.k. taka til eftirfarandi:

- a) hitakerfa,
 - b) hitavatnskerfa,
 - c) loftjöfnunarkerfa,
 - d) stórra loftræstikerfa,
- eða samsetningar slíkra kerfa.

2. Þegar bygging er reist eða hún gengst undir meiri háttar endurnýjun skulu aðildarríkin hvetja til innleiðingar skynvæðra mælikerfa, jafnframt því að tryggja að sú hvatning samrýmist 2. lið I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/72/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku⁽¹⁾. Aðildarríkin geta enn

fremur, eftir því sem við á, hvatt til uppsetningar á virkum stjórnkerfum, t.d. sjálfvirkni-, eftirlits- og vöktunarkerfum sem miða að því að spara orku.

9. gr.

Nánast núllorkubyggingar

1. Aðildarríkin skulu tryggja:

- a) að allar nýjar byggingar séu nánast núllorkubyggingar, eigi síðar en 31. desember 2020, og
- b) að nýjar byggingar, sem eru í eigu opinberra yfirvalda og þau hafa aðsetur í, séu, eftir 31. desember 2018, nánast núllorkubyggingar.

Aðildarríkin skulu gera landsáætlanir um að fjölga byggingum sem eru nánast núllorkubyggingar. Þessar landsáætlanir aðildarríkjanna geta falið í sér mismunandi markmið eftir því um hvaða byggingarflokk er að ræða.

2. Aðildarríkin skulu enn fremur, að fordæmi hins opinbera, marka stefnumið og gera ráðstafanir, t.d. setja markmið í því skyni að hvetja til þess að byggingum, sem verið er að endurnýja, sé umbreytt þannig að þær verði nánast núllorkubyggingar, og skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um það í landsáætlunum sem um getur í 1. mgr.

3. Í þessum landsáætlunum skulu m.a. koma fram eftirtalin atriði:

- a) ítarleg not aðildarríkis í reynd á skilgreiningu bygginga sem eru nánast núllorkubyggingar, sem endurspeglar landsbundin, svæðisbundin eða staðbundin skilyrði þeirra og sem felur í sér vísi fyrir tölulega framsetningu á frumorkunotkun sem er gefin upp í kWh/m² á ári; frumorkuþættir, sem eru notaðir til að ákvarða frumorkunotkun, geta byggst á lands- eða svæðisbundnum ársmeðaltalsgildum og tekið mið af viðkomandi Evrópustöðlum,
- b) millimarkmið til að bæta orkunýtingu nýrra bygginga, eigi síðar en 2015, í því skyni að undirbúa framkvæmd ákvæða 1. mgr.,
- c) upplýsingar um stefnumið og fjárhagsráðstafanir eða aðrar ráðstafanir, sem eru samþykktar í tengslum við 1. og 2. mgr., í því skyni að stuðla að því að reistar séu byggingar sem eru nánast núllorkubyggingar, þ.m.t. upplýsingar um landsbundnar kröfur og ráðstafanir varðandi notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum í nýjum byggingum og byggingum, sem fyrir eru og gangast undir meiri háttar endurnýjun, í tengslum við 4. mgr. 13. gr. tilskipunar 2009/28/EB og 6. og 7. gr. þessarar tilskipunar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 55.

4. Framkvæmdastjórnin skal meta landsáætlanirnar, sem um getur í 1. mgr., einkum hvort ráðstafanirnar, sem aðildarríkið fyrirhugar að gera í tengslum við markmið þessarar tilskipunar, séu fullnægjandi. Framkvæmdastjórnin getur, að teknu tilhlýðilegu tilliti til nálægðarreglunnar, óskað eftir frekari upplýsingum um kröfunar sem settar eru fram í 1., 2. og 3. mgr. Í því tilviki skal viðkomandi aðildarríki leggja fram umbeðnar upplýsingar eða leggja til breytingar á þeim innan níu mánaða frá því að beiðni framkvæmdastjórnarinnar barst. Í kjölfar matsins er framkvæmdastjórninni heimilt að geta út tilmæli.

5. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2012 og á þriggja ára fresti eftir það, birta skýrslu um hvernig aðildarríkjunum gengur að fjölga byggingum sem eru nánast núllorkubyggingar. Á grundvelli skýrslunnar skal framkvæmdastjórnin þróa aðgerðaáætlun og, ef nauðsyn krefur, leggja til ráðstafanir til að fjölga þessum byggingum og stuðla að því að fylgt sé bestu starfsvenjum að því er varðar kostnaðarhagkvæmar, gagngerar breytingar á byggingum þannig að þær verði nánast núllorkubyggingar.

6. Í sértækum og tilhlýðilega rökstuddum tilvikum geta aðildarríkin ákveðið að beita ekki kröfunum, sem um getur í a- og b-lið 1. mgr., þegar kostnaðar- og ábatagreining á áætlunum rekstrarlíf tíma umræddrar byggingar er neikvæð. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um meginreglur viðeigandi löggjafar.

10. gr.

Fjárhagslegir hvatar og markaðshindranir

1. Í ljósi þess hve mikilvægt reynist að afla viðeigandi fjármagns og nýta aðra gerninga til að hvetja til orkunýtingar í byggingum og að skipt sé yfir í nánast núllorkubyggingar, skulu aðildarríki gera viðeigandi ráðstafanir til að meta hvaða gerninga eigi helst að nota miðað við aðstæður í hverju aðildarríki fyrir sig.

2. Aðildarríki skulu taka saman skrá, eigi síðar en 30. júní 2011, yfir fyrirbyggjandi og, ef við á, fyrirhugaðar ráðstafanir, þ.m.t. ráðstafanir og gerninga, einkum af fjárhagslegum toga, auk þeirra sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun, sem stuðla að því að markmiðum þessarar tilskipunar verði náð.

Aðildarríkin skulu uppfæra þessa skrá á þriggja ára fresti. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þessar skrár, með því að fella þær inn í aðgerðaáætlanirnar um orkunýtni sem um getur í 2. mgr. 14. gr. tilskipunar 2006/32/EB.

3. Framkvæmdastjórnin skal skoða skilvirkni tilgreindra fyrirbyggjandi og fyrirhugaðra ráðstafana, sem um getur í 2. mgr., og einnig viðeigandi gerninga Sambandsins til að styðja framkvæmd þessarar tilskipunar. Framkvæmdastjórnin getur á grundvelli þessarar sköðunar, og að teknu tilhlýðilegu tilliti til nálægðarreglunnar, veitt ráðgjöf eða lagt fram tilmæli að því er varðar sértækar landsáætlanir og samræmingu við Sambandið og alþjóðlegar fjármálastofnanir. Framkvæmdastjórnin getur fellt

niðurstöður rannsóknar sinnar og mögulegrar ráðgjafar, sem og tilmæli sín, inn í skýrsluna um landsáætlanirnar um orkunýtni sem um getur í 5. mgr. 14. gr. tilskipunar 2006/32/EB.

4. Framkvæmdastjórnin skal, eftir því sem við á og að beiðni aðildarríkjanna, aðstoða þau við að setja saman lands- eða svæðisbundnar áætlanir um fjárstuðning með það að markmiði að auka orkunýtni bygginga, einkum bygginga sem fyrir eru, með því að styðja skipti á bestu starfsvenjum meðal ábyrgra lands- eða svæðisbundinna yfirvalda eða aðila.

5. Til að unnt sé að auka fjármögnun til að styðja við framkvæmd þessarar tilskipunar og að teknu tilhlýðilegu tilliti til nálægðarreglunnar skal framkvæmdastjórnin, helst eigi síðar en 2011, leggja fram greiningu, einkum að því er varðar:

- a) skilvirkni í notkun fjármuna frá uppbyggingarsjóðum og rammaáætlunum til að auka orkunýtni bygginga, einkum heimila, sem og hversu vel fjárhæðin gagnaðist og hversu stór hluti hennar var í raun nýttur,
- b) skilvirkni í notkun fjármuna frá Fjárfestingarbanka Evrópu og öðrum opinberum fjármálastofnunum,
- c) samræmingu fjármögnunar á vegum Sambandsins og landsbundinnar fjármögnunar sem og annars konar stuðnings sem getur haft hvetjandi áhrif á fjárfestingar í orkunýtni og hversu vel slíkir fjármunir gagnast til að ná markmiðum Sambandsins.

Á grundvelli þessarar greiningar og í samræmi við fjárhagsramma til margra ára getur framkvæmdastjórnin í kjölfarið lagt tillögur að því er tekur til gerninga Sambandsins fyrir Evrópuþingið og ráðið, telji hún það viðeigandi.

6. Þegar aðildarríki hvetja til smíði eða meiri háttar endurnýjunar bygginga skulu þau hafa hliðsjón af kostnaðarhagkvæmstu stigum orkunýtingar.

7. Ákvæði þessarar tilskipunar skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríkin hvetji til smíði nýrra bygginga, endurnýjunarstarfsemi eða smíði nýrra byggingarþátta þar sem framkvæmdin fer umfram kostnaðarhagkvæmstu stigin.

11. gr.

Orkunýtingarvottorð

1. Aðildarríki skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að koma á fót vottunarkerfi fyrir orkunýtingu bygginga. Orkunýtingarvottorðið skal fela í sér upplýsingar um orkunýtingu byggingar og viðmiðunargildi, t.d. lágmarkskröfur um orkunýtingu í því skyni að gera eigendum eða leigjendum byggingar eða byggingareiningar kleift að bera saman og meta orkunýtingu byggingarinnar.

Orkunýtingarvottorðið getur falið í sér viðbótarupplýsingar, t.d. árlega orkunotkun annarra bygginga en íbúðarhúsnæðis og hlutfall orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum í heildarorkunotkun.

2. Orkunýtingarvottorðið skal fela í sér tilmæli um kostnaðarhagkvæmstu eða kostnaðarhagkvæmar úrbætur á orkunýtingu byggingar eða byggingareiningar, nema engir aðrir skynsamlegir möguleikar á slíkum úrbótum séu fyrir hendi samanborið við gildandi lágmarkskröfur um orkunýtingu.

Tilmæli í orkunýtingarvottorðinu skulu taka til:

- a) ráðstafana, sem eru gerðar í tengslum við meiri háttar endurnýjun veðurhlífar eða eins eða fleiri tæknilegra kerfa byggingar, og
- b) ráðstafana sem eru gerðar í tengslum við einstaka byggingarþætti sem eru óháðir meiri háttar endurnýjun veðurhlífar eða eins eða fleiri tæknilegra kerfa byggingar.

3. Tilmæli í orkunýtingarvottorðinu skulu vera tæknilega möguleg fyrir viðkomandi byggingu og geta falið í sér áætlun um endurgreiðslutímabil eða kostnaðarávinning á rekstrarlíftíma byggingarinnar.

4. Í orkunýtingarvottorðinu skulu veittar upplýsingar um hvar eigandi eða leigjandi geti nálgast ítarlegri upplýsingar, þ.m.t. að því er varðar kostnaðarhagkvæmni tilmælanna í orkunýtingarvottorðinu. Mat á kostnaðarhagkvæmni skal byggjast á nokkrum staðalskilyrðum, t.d. mati á orkusparnaði og undirliggjandi orkuverði sem og bráðabirgðakostnaðarspá. Orkunýtingarvottorðið skal, þar að auki, fela í sér upplýsingar um ráðstafanir, sem á að gera, til að hrinda tilmælunum í framkvæmd. Einnig er heimilt að veita eiganda eða leigjanda aðrar upplýsingar um tengd málefni, t.d. um orkuúttektir eða fjárhagslega hvatningu eða hvatningu af öðrum toga sem og fjármögnunarmöguleika.

5. Aðildarríki skulu, með fyrirvara um landsreglur, hvetja opinber yfirvöld til að taka tillit til þess forystuhlutverks sem þau ættu að gegna á sviði orkunýtingar bygginga, m.a. með því að framkvæma tilmæli í orkunýtingarvottorði, sem er gefið út fyrir byggingar í eigu þeirra, innan gildistíma þess.

6. Vottun fyrir byggingareiningar geta byggst á:

- a) sameiginlegri vottun byggingarinnar í heild sinni eða
- b) mati á annarri dæmigerðri byggingareiningu, með sömu eiginleika að því er varðar orku, í sömu byggingu.

7. Vottun fyrir einbýlishús getur byggst á mati á annarri dæmigerðri byggingu með svipaða hönnun, af sambærilegri stærð og með svipaða raunorkunýtingu ef sérfræðingurinn, sem gefur orkunýtingarvottorðið út, getur ábyrgst samsvörunina þar á milli.

8. Gildistími orkunýtingarvottorðsins skal ekki vera lengri en 10 ár.

9. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 2011, í samráði við viðeigandi atvinnugrein, samþykkja valfrjálst, almennt vottunarkerfi Evrópusambandsins fyrir orkunýtingu annarra bygginga en íbúðarhúsnæðis. Þessi ráðstöfun skal samþykkt í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 26. gr. Aðildarríki eru hvött til að viðurkenna eða nota kerfið eða hluta þess með því að laga það að aðstæðum í hverju ríki fyrir sig.

12. gr.

Útgáfa orkunýtingarvottorða

1. Aðildarríki skulu tryggja útgáfu orkunýtingarvottorðs fyrir:

- a) byggingar eða byggingareiningar, sem eru reistar, seldar eða leigðar nýjum leigjanda, og
- b) byggingar, með yfir 500 m² nýtanlegt gólfrymi, sem eru aðsetur opinbers yfirvalds og almenningur sækir að staðaldri. Hinn 9. júlí 2015 skulu þessi 500 m²-viðmiðunarmörk lækkuð í 250 m².

Krafan um útgáfu orkunýtingarvottorðs gildir ekki þegar vottorð, sem er annaðhvort gefið út í samræmi við tilskipun 2002/91/EB eða þessa tilskipun fyrir viðkomandi byggingu eða byggingareiningu, er aðgengilegt og í gildi.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að þegar byggingar eða byggingareiningar eru reistar, seldar eða leigðar út, skuli orkunýtingarvottorð eða afrit þess sýnt væntanlegum nýjum leigjanda eða kaupanda og afhent kaupanda eða nýjum leigjanda.

3. Þegar bygging er seld eða leigð út, áður en smíði hennar er lokið, er aðildarríkjunum heimilt, sem undanþága frá 1. og 2. mgr., að krefjast þess að seljandi leggi mat á orkunýtingu byggingarinnar í framtíðinni; í því tilviki skal orkunýtingarvottorðið í síðasta lagi gefið út þegar smíði byggingarinnar er lokið.

4. Aðildarríkin skulu krefjast þess að þegar:

14. gr.

Skoðun á hitakerfum

- byggingar, sem hafa orkunýtingarvottorð,
- byggingareiningar í byggingu, sem hafa orkunýtingarvottorð, og
- byggingareiningar, sem hafa orkunýtingarvottorð,

eru boðnar til sölu eða leigu, sé vísir fyrir orkunýtingu (e. *energy performance indicator*) í orkunýtingarvottorði byggingarinnar eða byggingareiningarinnar, eftir því sem við á, tilgreindur í auglýsingum í fjölmiðlum.

5. Ákvæði þessarar greinar skulu koma til framkvæmdar í samræmi við gildandi landsreglur um sameiginlegt eignarhald eða sameiginlegar eignir.

6. Aðildarríkjunum er heimilt að undanskilja byggingarflokkana, sem um getur í 2. mgr. 4. gr., frá beitingu 1., 2., 4. og 5. mgr. þessarar greinar.

7. Möguleg dómsmál, sem koma upp vegna þessara orkunýtingarvottorða, skulu útkljáð í samræmi við landsreglur.

13. gr.

Orkunýtingarvottorð haft til sýnis

1. Aðildarríki skulu gera ráðstafanir til að tryggja að ef um er að ræða yfir 500 m² nýtanlegt gólfrymi í byggingu sem orkunýtingarvottorð hefur verið gefið út fyrir, í samræmi við 1. mgr. 12. gr., og þar sem opinber yfirvöld hafa aðsetur og almenningur heimsækir að staðaldri, skuli orkunýtingarvottorðið haft til sýnis á áberandi stað þar sem almenningur getur auðveldlega komið auga á það.

Hinn 9. júlí 2015 skulu þessi 500 m²-viðmiðunarmörk lækkuð í 250 m².

2. Aðildarríki skulu gera kröfu um að ef um er að ræða yfir 500 m² nýtanlegt gólfrymi í byggingu sem orkunýtingarvottorð hefur verið gefið út fyrir, í samræmi við 1. mgr. 12. gr., og sem almenningur sækir að staðaldri, skuli orkunýtingarvottorðið haft til sýnis á áberandi stað þar sem almenningur getur auðveldlega komið auga á það.

3. Ákvæði þessarar greinar fela ekki í sér skuldbindingu um að birta tilmælin í orkunýtingarvottorðinu.

1. Aðildarríki skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að koma á reglubundnum skoðunum á aðgengilegum hlutum kerfa, sem eru notuð við upphitun bygginga, t.d. á varmagjöfum, stýrikerfum og hringrásardælum sem hafa katla með nafnaköst, til upphitunar rýmis, sem eru meiri en 20 kW. Skoðunin skal fela í sér mat á skilvirkni og stærðun ketilsins í samanburði við kröfur um upphitun byggingarinnar. Mat á stærðun ketilsins þarf ekki að endurtaka svo framarlega sem hvorki hafi verið gerðar breytingar í millitíðinni á hitakerfinu né á kröfum um upphitun byggingarinnar.

Aðildarríki geta dregið úr tíðni eða umfangi slíkra skoðana, eins og við á, ef rafrænt vöktunar- og stýrikerfi er til staðar.

2. Aðildarríki geta ákveðið mismunandi tíðni skoðana með hliðsjón af tegund og nafnaköstum hitakerfisins og jafnframt með tilliti til kostnaðar vegna skoðunar á hitakerfinu og áætlaðrar orkuspörunar sem skoðunin kann að hafa í för mér sér.

3. Hitakerfi með katla, sem hafa nafnaköst yfir 100 kW, skulu skoðaðir a.m.k. annað hvert ár.

Heimilt er að lengja þetta tímabil í fjögur ár fyrir gaskatla.

4. Í stað 1., 2. og 3. mgr. geta aðildarríki valið að grípa til ráðstafana til að tryggja að notendum fái ráð varðandi hvernig eigi að skipta út kötlum, varðandi aðrar breytingar á hitakerfinu sem og um aðrar lausnir til að meta skilvirkni og viðeigandi stærð ketilsins. Heildaráhrif þessarar aðferðar skulu jafngilda áhrifum af völdum ákvæðanna sem sett eru fram í 1., 2. og 3. mgr.

Ef aðildarríki kjósa að beita ráðstöfununum, sem um getur í fyrstu undirgrein, skulu þau, eigi síðar en 30. júní 2011, leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina um að þessar ráðstafanir séu jafngildar ráðstöfunum sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. þessarar greinar. Aðildarríkin skulu leggja þessar skýrslur fyrir framkvæmdastjórnina á þriggja ára fresti. Heimilt er að fella skýrslurnar inn í aðgerðaáætlanirnar um orkunýtni sem um getur í 2. mgr. 14. gr. tilskipunar 2006/32/EB.

5. Í kjölfar móttöku landsskýrslunnar frá aðildarríki um beitingu valkostarins, eins og lýst er í 4. mgr., getur framkvæmdastjórnin óskað eftir frekari sértækum upplýsingum um kröfurnar og jafngildi ráðstafananna sem eru settar fram í þeirri málsgrein. Í því tilviki skal viðkomandi aðildarríki leggja fram umbeðnar upplýsingar eða leggja til breytingar innan ný mánaða.

*15. gr.***Skoðun á loftjöfnunarkerfum**

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að koma á reglulegum skoðunum á aðgengilegum hlutum loftjöfnunarkerfa með nafnaköst sem eru meiri en 12 kW. Skoðunin skal fela í sér mat á skilvirkni loftjöfnunarinnar og stærðun hennar í samanburði við kröfur um kælingu byggingarinnar. Mat á stærðun þarf ekki að endurtaka svo framarlega sem hvorki hafi verið gerðar breytingar í millitíðinni á þessu loftjöfnunarkerfi né á kröfum um kælingu byggingarinnar.

Aðildarríki geta dregið úr tíðni eða umfangi slíkra skoðana, eins og við á, ef rafrænt vöktunar- og stýrikerfi er til staðar.

2. Aðildarríki geta ákveðið mismunandi tíðni skoðana með hliðsjón af tegund og nafnaköstum loftjöfnunarkerfisins og jafnframt með tilliti til kostnaðar vegna skoðunar á loftjöfnunarkerfinu og áætlaðrar orkuspörunar sem skoðunin kann að hafa í för með sér.

3. Þegar mælt er fyrir um ráðstafanirnar, sem um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar, skulu aðildarríkin, svo framarlega sem það telst efnahagslega og tæknilega mögulegt, tryggja að skoðanir fari fram í samræmi við skoðun á hitakerfum og öðrum tæknilegum kerfum, sem um getur í 14. gr. þessarar tilskipunar, og skoðun á leka sem um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 842/2006 frá 17. maí 2006 um tiltekna, flúraðar gróðurhúsalofttegundir ⁽¹⁾.

4. Í stað ákvæða 1., 2. og 3. mgr. geta aðildarríki valið að grípa til ráðstafana til að tryggja að notendur fái ráð varðandi hvernig eigi að skipta út loftjöfnunarkerfum eða varðandi aðrar breytingar á kerfunum sem geta falið í sér skoðanir til að meta skilvirkni og viðeigandi stærð loftjöfnunarkerfisins. Heildaráhrif þessarar aðferðar skulu jafngilda áhrifum af völdum ákvæðanna sem sett eru fram í 1., 2. og 3. mgr.

Ef aðildarríki beita ráðstöfununum, sem um getur í fyrstu undirgrein, skulu þau, eigi síðar en 30. júní 2011, leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina um jafngildi þessara ráðstafana og ráðstafananna sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. þessarar greinar. Aðildarríkin skulu leggja þessar skýrslur fyrir framkvæmdastjórnina á þriggja ára fresti. Heimilt er að fella skýrslurnar inn í aðgerðaáætlanirnar um orkunýtni sem um getur í 2. mgr. 14. gr. tilskipunar 2006/32/EB.

5. Í kjölfar móttöku landsskýrslunnar frá aðildarríki um beitingu valkostarins, eins og lýst er í 4. mgr., getur framkvæmdastjórnin óskað eftir frekari sértækum upplýsingum um kröfurnar og jafngildi ráðstafananna sem eru settar fram í þeirri

málgrein. Í því tilviki skal viðkomandi aðildarríki leggja fram umbeðnar upplýsingar eða leggja til breytingar innan níu mánaða.

*16. gr.***Skýrslur um skoðun á hita- og loftjöfnunarkerfum**

1. Skoðunarskýrsla skal gefin út eftir hverja skoðun á hita- eða loftjöfnunarkerfi. Skoðunarskýrslan skal fela í sér niðurstöður skoðunar, sem gerð er í samræmi við 14. eða 15. gr., og tilmæli um kostnaðarhagkvæmar úrbætur á orkunýtingu kerfisins sem er til skoðunar.

Tilmælin geta byggst á samanburði á orkunýtingu kerfisins, sem er til skoðunar, og orkunýtingu besta kerfisins, sem er mögulegt og raunhæft að setja upp, sem og orkunýtingu kerfis af svipaðri tegund, þar sem allir viðeigandi íhlutar ná því stigi orkunýtingar sem gildandi löggjöf gerir kröfu um.

2. Skoðunarskýrslan skal afhent eiganda eða leigjanda byggingarinnar.

*17. gr.***Óháðir sérfræðingar**

Aðildarríkin skulu tryggja að viðurkenndir og/eða faggiltir sérfræðingar votti orkunýtingu bygginga og annist skoðun á hita- og loftjöfnunarkerfum á óhlutdrægan hátt, hvort sem þeir starfa sjálfstætt, hjá opinberum aðilum eða einkafyrirtækjum.

Sérfræðingar skulu hljóta faggildingu með hliðsjón af hæfni sinni.

Aðildarríkin skulu gera upplýsingar um hjálfun og faggildingu aðgengilegar almenningi. Aðildarríki skulu tryggja að almenningur hafi annaðhvort aðgang að reglulega uppfærðum skráum yfir viðurkennda og/eða faggilda sérfræðinga eða reglulega uppfærðum skráum yfir fyrirtæki sem hafa fengið faggildingu og bjóða þjónustu slíkra sérfræðinga.

*18. gr.***Óháð eftirlitskerfi**

1. Aðildarríki skulu tryggja að óháðum kerfum sé komið á fót til að hafa eftirlit með orkunýtingarvottorðum og skýrslum um skoðun á hita- og loftjöfnunarkerfum, í samræmi við II. viðauka. Aðildarríki geta komið á fót sérkerfum til að hafa eftirlit með orkunýtingarvottorðum og skýrslum um skoðun á hita- og loftjöfnunarkerfum.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 161, 14.6.2006, bls. 1.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að dreifa ábyrgðinni á því að hrinda óháðum eftirlitskerfum í framkvæmd.

Kjósi aðildarríki að gera það skulu þau tryggja að óháðu eftirlitskerfunum sé hrint í framkvæmd í samræmi við II. viðauka.

3. Aðildarríki skulu gera þá kröfu að orkunýtingarvottorðin og skoðunarskýrslurnar, sem um getur í 1. mgr., verði gerð aðgengileg lögbærum yfirvöldum eða tilteknum aðilum, sé þess óskað.

19. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin, sem nýtur aðstoðar nefndarinnar sem komið var á fót með 26. gr., skal meta þessa tilskipun, eigi síðar en 1. janúar 2017, í ljósi fenginnar reynslu og árangurs sem náðst hefur við beitingu hennar og, ef þörf krefur, leggja fram tillögur.

20. gr.

Upplýsingar

1. Aðildarríkin skulu grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að upplýsa eigendur eða leigjendur bygginga eða byggingareininga um mismunandi aðferðir og venjur til að auka orkunýtingu.

2. Aðildarríki skulu einkum veita eigendum eða leigjendum bygginga upplýsingar um orkunýtingarvottorð og skoðunarskýrslur, tilgang þeirra og markmiðið með þeim, um kostnaðarhagkvæmar leiðir til að bæta orkunýtingu byggingar og, eftir því sem við á, um tiltæka fjármálagerninga til að bæta orkunýtingu byggingar.

Að beiðni aðildarríkjanna skal framkvæmdastjórnin aðstoða aðildarríkin við að efna til upplýsingaherferða, að því er varðar 1. mgr. og fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, sem unnt væri að fella inn í áætlanir Sambandsins.

3. Aðildarríki skulu tryggja að leiðsögn og hjálfun séu aðgengilegar fyrir þá sem bera ábyrgð á framkvæmd þessarar tilskipunar. Slík leiðsögn og hjálfun skulu snúast um mikilvægi þess að bæta orkunýtingu og gera kleift að hugað sé að ákjósanlegustu samsetningu umbóta á sviði orkunýtni, notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum og notkun fjarhitunar og -kælingar við skipulag, hönnun, byggingu og endurnýjun iðnaðar- eða íbúðarsvæða.

4. Í því skyni að aðstoða aðildarríkin við verkefni á sviði upplýsingaþjónustu og vitundarvakningar er framkvæmdastjórnin

hvött til að bæta stöðugt upplýsingaþjónustu sína, einkum vefsetrið, sem komið hefur verið á fót sem evrópskri vefgátt fyrir orkunýtni bygginga og ætluð almennum borgurum, fagfólki og yfirvöldum. Meðal upplýsinga, sem eru birtar á vefsetrinu, geta verið tenglar á viðeigandi löggjöf Evrópusambandsins og lands-, svæðis- og staðbundnar reglur, tenglar á Europa-vefsetur þar sem birtar eru landsbundnar aðgerða-áætlanir um orkunýtni, tenglar á tiltæka fjármálagerninga sem og dæmi um bestu starfsvenjur á lands-, svæðis og staðarvísu. Með skírskotun til Byggingaþróunarsjóðs Evrópu, skal framkvæmdastjórnin halda áfram að veita upplýsingaþjónustu og auka hana til muna, í því skyni að greiða fyrir notkun tiltæks fjármagns, með því að veita hagsmunaaðilum, þ.m.t. lands-, svæðis- og staðaryfirvöldum, aðstoð varðandi upplýsingar um fjármögnunarmöguleika, að teknu tilliti til nýjustu breytinga á reglurammanum.

21. gr.

Samráð

Til þess að greiða fyrir skilvirkri framkvæmd tilskipunarinnar skulu aðildarríkin hafa samráð við viðkomandi hagsmunaaðila, þ.m.t. staðar- og svæðisyfirvöld, í samræmi við gildandi landslöggjöf og eftir því sem við á. Slíkt samráð er einkum mikilvægt í tengslum við beitingu 9. og 20. gr.

22. gr.

Aðlögun I. viðauka að tækniframförum

Framkvæmdastjórnin skal aðlaga 3. og 4. lið I. viðauka að tækniframförum með framseldum gerðum í samræmi við 23., 24. og 25. gr.

23. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 22. gr., á fimm ára tímabili, frá og með 8. júlí 2010. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um valdaframsalið eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Valdaframsalið skal sjálfkrafa framlengt um jafnlangan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið afturkalli það í samræmi við 24. gr.

2. Með fyrirvara um frestinn, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., skal framkvæmdastjórninni falið vald, til 30. júní 2012, til að samþykkja framseldu gerðirnar sem um getur í 5. gr.

3. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samfimis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

4. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 24. og 25. gr.

24. gr.

Afturköllun framsals

1. Evrópuþinginu eða ráðinu er heimilt að afturkalla valdaframsalið sem um getur í 5. og 22. gr.

2. Sú stofnun sem hafið hefur innri málsmeðferð til að skera úr um hvort afturkalla eigi framsal valds skal leitast við að upplýsa hina stofnunina og framkvæmdastjórnina um það, með hæfilegum fyrirvara, áður en endanleg ákvörðun er tekin og tilgreina hvaða valdheimildir, sem hafa verið framseldar, gætu verið afturkallaðar og mögulegar ástæður fyrir því.

3. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á valdaframsalið sem um getur í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi tafarlaust eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framseldra gerða sem þegar eru í gildi. Hún skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

25. gr.

Andmæli við framseldar gerðir

1. Evrópuþingið eða ráðið getur andmælt framseldri gerð innan tveggja mánaða frá tilkynningardegi.

Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

2. Ef hvorki Evrópuþingið né ráðið hefur andmælt framseldri gerð þegar fresturinn rennur út skal hún birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast gildi á þeim degi sem þar er tilgreindur.

Áður en fresturinn er liðinn má birta framseldu gerðina í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og öðlast hún gildi ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum.

3. Andmæli Evrópuþingið eða ráðið framseldri gerð öðlast hún ekki gildi. Sú stofnun sem andmælir framseldu gerðinni skal tilgreina ástæðurnar fyrir því.

26. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

27. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum landslaga sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að sjá til þess að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði, eigi síðar en 9. janúar 2013, og skulu tilkynna henni án tafar um síðari breytingar sem hafa áhrif á þau.

28. gr.

Lögleiðing

1. Eigi síðar en 9. júlí 2012 skulu aðildarríkin samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að 2.–18. gr. og 20. og 27. gr.

Þau skulu beita þessum ákvæðum að því er varðar 2., 3., 9., 11., 12., 13., 17., 18., 20. og 27. gr. eigi síðar en 9. janúar 2013.

Þau skulu beita þessum ákvæðum, að því er varðar 4., 5., 6., 7., 8., 14., 15. og 16. gr., í tengslum við byggingar þar sem opinber yfirvöld hafa aðsetur, eigi síðar en 9. janúar 2013, og í tengslum við aðrar byggingar eigi síðar en 9. júlí 2013.

Í tilviki stakra byggingareininga, sem eru leigðar út, geta aðildarríkin frestað beitingu 1. og 2. mgr. 12. gr. til 31. desember 2015. Þetta skal þó ekki hafa í för með sér útgáfu færri vottorða en raunin hefði orðið samkvæmt beitingu tilskipunar 2002/91/EB í viðkomandi aðildarríki.

Þegar aðildarríkin samþykkja ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að líta beri á tilvísanir í gildandi lögum og stjórnarsýslufyrirmælum í tilskipun 2002/91/EB sem tilvísanir í þessa tilskipun. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun og hvernig setja eigi yfirlýsinguna fram.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

29. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 2002/91/EB, eins og henni var breytt með reglugerðinni, sem tilgreind er í A-hluta IV. viðauka, er hér með felld úr gildi frá og með 1. febrúar 2012, með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi frest til að leiða í landslög og beita tilskipuninni sem sett er fram í B-hluta IV. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í tilskipun 2002/91/EB sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunar-töflunni í V. viðauka.

30. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

31. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 19. maí 2010.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BUZEK

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. LÓPEZ GARRIDO

forseti.

I. VIÐAUKI

Sameiginlegur almennur rammi til að reikna út orkunýtingu bygginga**(sem um getur í 3. gr.)**

1. Orkunýting byggingar skal ákvörðuð á grundvelli reiknaðs eða mælds orkumagns, sem er notað árlega, til að uppfylla mismunandi þarfir í tengslum við dæmigerða notkun byggingarinnar, og skal hún endurspegla orkuþörf fyrir hitun og kælingu (orka sem þörf er á til að forðast ofhitun), til að viðhalda fyrirhuguðum hitaskilyrðum í byggingunni, og heitavatnsþörf.
2. Orkunýting byggingar skal gefin upp á gagnsæjan hátt og fela í sér vísi fyrir orkunýtingu og vísi fyrir tölulega framsetningu frumorkunotkunar, sem byggist á frumorkuþáttum á hvern orkubera, sem getur grundvallast á landsbundnu eða svæðisbundnu árlegu vegnu meðaltali eða sértæku gildi fyrir framleiðslu á staðnum.

Í aðferðinni við að reikna út orkunýtingu byggingar ætti að taka tillit til Evrópustaðla og tryggja samræmi við viðeigandi löggjöf Sambandsins, þ.m.t. tilskipun 2009/28/EB.

3. Ákvarða skal aðferðina, að teknu tilliti til a.m.k. eftirfarandi þátta:
 - a) eftirfarandi raunverulegra varmaeiginleika byggingarinnar, þ.m.t. skilveggja hennar:
 - i. varmaafkasta,
 - ii. einangrunar,
 - iii. óvirkrar upphitunar,
 - iv. kæliþátta og
 - v. kuldabréa (e. *thermal bridge*),
 - b) hitalagna og hitaveita, þ.m.t. einangrunareiginleika þeirra,
 - c) loftjöfnunarþúnaðar,
 - d) náttúrulegrar eða vélknúinnar loftræstingar sem getur falið í sér loftþéttni,
 - e) innbyggðs ljósabúnaðar (aðallega í öðrum byggingum en íbúðarhúsnæði),
 - f) hönnunar, staðsetningar og afstöðu bygginga, þ.m.t. loftskilyrða utandyra,
 - g) óvirkra sólarorkukerfa og sólarvarnar,
 - h) loftskilyrða innandyra, þ.m.t. hannaðra loftskilyrða,
 - i. álags innandyra.
4. Í útreikningunum skal, þar sem við á, taka tillit til jákvæðra áhrifa eftirfarandi aðstæðna:
 - a) svæðisbundins sólarljóss, virkra sólarorkukerfa og annarra hita- og rafmagnskerfa sem byggjast á orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum,
 - b) rafmagns sem er framleitt með samvinnslu raf- og varmaorku,
 - c) fjar- eða staðarhitakerfa og fjar- eða staðarkælikerfa,
 - d) dagsbirtu.

5. Að því er þessa útreikninga varðar ætti að flokka byggingar á viðeigandi hátt í eftirfarandi flokka:
- a) einbýlishús af mismunandi tegundum,
 - b) fjölbýlishús,
 - c) skrifstofur,
 - d) menntastofnanir,
 - e) sjúkrahús,
 - f) hótél og veitingastaði,
 - g) íþróttamannvirki,
 - h) byggingar þar sem stunduð er heild- eða smásala,
 - i. aðrar tegundir bygginga sem nota orku.
-

*II. VIÐAUKI***Óháð eftirlitskerfi fyrir orkunýtingarvottorð og skoðunarskýrslur**

1. Lögbær yfirvöld eða aðilar, sem hefur verið falið, fyrir milligöngu lögbæru yfirvaldanna, að bera ábyrgð á framkvæmd óháða eftirlitskerfisins, skulu taka slembiúrtak úr tölfræðilega marktæku hlutfalli allra orkunýtingarvottorða, sem eru gefin út árlega, og sannprófa þau vottorð.

Sannprófunin skal byggjast á eftirfarandi möguleikum eða jafngildum ráðstöfunum:

- a) athugun á gildi ílagsgagna byggingarinnar, sem eru notuð við útgáfu orkunýtingarvottorðsins, og á gildi niðurstaðnanna sem upplýst er um í vottorðinu,
 - b) athugun á ílagsgögnum og sannprófun á niðurstöðunum í orkunýtingarvottorðinu, þ.m.t. á tilmælum sem þar eru sett fram,
 - c) ítarleg athugun á ílagsgögnum byggingarinnar, sem eru notuð við útgáfu orkunýtingarvottorðsins, ítarleg sannprófun á niðurstöðunum í vottorðinu, þ.m.t. á tilmælum sem þar eru sett fram, og vettvangsheimsókn í bygginguna, ef mögulegt er, til að athuga samræmi á milli forskriftanna, sem koma fram í orkunýtingarvottorðinu, og byggingarinnar sem vottorðið er gefið út fyrir.
2. Lögbær yfirvöld eða aðilar, sem hefur verið falið, fyrir milligöngu lögbæru yfirvaldanna, að bera ábyrgð á framkvæmd óháða eftirlitskerfisins, skulu taka slembiúrtak úr a.m.k. tölfræðilega marktæku hlutfalli allra skoðunarskýrslna, sem eru gefnar út árlega, og sannprófa þær skýrslur.

*III. VIÐAUKI***Rammi fyrir samanburðaraðferð til að ákvarða kostnaðarhagkvæmstu stig krafna um orkunýtingu bygginga og byggingarþátta**

Samanburðaraðferðin skal gera aðildarríkjum kleift að ákvarða orkunýtingu bygginga og byggingarþátta og efnahagslega þætti ráðstafana sem varða orkunýtingu, ásamt því að tengja þessi atriði saman í því skyni að ákvarða kostnaðarhagkvæmasta stigið.

Samanburðaraðferðinni skulu fylgja leiðbeiningar þar sem gerð er grein fyrir hvernig nota eigi þennan ramma til að reikna út kostnaðarhagkvæmstu stig orkunýtingar.

Í samanburðaraðferðinni skal einnig tekið tillit til notkunarmynsturs, loftskilyrða utandyra, fjárfestingarkostnaðar, byggingarflokks, viðhalds- og rekstrarkostnaðar (þ.m.t. orkukostnaður og -sparnaður), tekna af framleiddri orku, þar við á, og kostnaðar við förgun, þar sem við á. Aðferðin skal byggjast á viðkomandi Evrópustöðlum að því er varðar þessa tilskipun.

Framkvæmdastjórnin skal einnig leggja fram:

- leiðbeiningar sem skulu fylgja rammanum fyrir samanburðaraðferðina; þessar leiðbeiningar munu gera aðildarríkjunum kleift að grípa til ráðstafananna sem eru tilgreindar hér á eftir,
- upplýsingar um áætlaða langtímaþróun orkuverðs.

Að því er varðar notkun aðildarríkjanna á ramma fyrir samanburðaraðferðina skal mæla fyrir um almenn skilyrði, sem eru gefin upp sem mæliþættir, á vettvangi aðildarríkjanna.

Innan ramma samanburðaraðferðarinnar er þess krafist að aðildarríkin:

- skilgreini viðmiðunarbyggingar, sem eru einkennandi og dæmigerðar fyrir starfsemi sína og landfræðilega staðsetningu, þ.m.t. loftskilyrði innan- og utandyra. Viðmiðunarbyggingarnar skulu taka til íbúðarhúsnæðis og annars húsnæðis, bæði nýrra bygginga og þeirra sem fyrir eru;
- skilgreini ráðstafanir, sem eru gerðar á sviði orkunýtni, sem á að meta í tengslum við viðmiðunarbyggingar; þetta geta verið ráðstafanir sem gerðar eru varðandi stakar byggingar í heild sinni, staka byggingarþætti eða samsetningu byggingarþátta,
- meti endanlega orkuþörf og frumorkuþörf viðmiðunarbygginga og meti viðmiðunarbyggingar eftir að skilgreindum ráðstöfunum á sviði orkunýtni hefur verið komið í framkvæmd gagnvart þeim,
- reikni út kostnað (þ.e. hreint núvirði) af völdum ráðstafana, sem gerðar eru á sviði orkunýtni (eins og um getur í öðrum undirlíð) á áætlunum rekstrarlíftíma viðmiðunarbyggingarinnar (eins og um getur í fyrsta undirlíðnum), með því að nota ramma meginreglna um samanburðaraðferðina.

Með því að reikna út kostnað af völdum ráðstafana, sem gerðar eru á sviði orkunýtni á áætluðum rekstrarlíftíma, geta aðildarríkin metið kostnaðarhagkvæmni mismunandi stiga lágmarkskrafna um orkunýtingu. Þetta mun gera kleift að ákvarða kostnaðarhagkvæmstu stig krafna um orkunýtingu.

IV. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun með síðari breytingu hennar**(sem um getur í 29. gr.)**

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/91/EB (Stjtuð. EB L 1, 4.1.2003, bls. 65).

Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1137/2008
(Stjtuð. ESB L 311, 21.11.2008, bls. 1).

eingöngu liður 9.9 í viðaukanum

B-HLUTI

Frestir til að leiða í landslög og til beitingar**(sem um getur í 29. gr.)**

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar	Dagurinn þegar tilskipunin kemur til framkvæmda
2002/91/EB	4. janúar 2006	4. janúar 2009 að því er varðar 7., 8. og 9. gr. eingöngu

V. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Tilskipun 2002/91/EB	Þessi tilskipun
1. gr.	1. gr.
1. mgr. 2. gr.	1. mgr. 2. gr.
—	2. og 3. mgr. 2. gr.
2. mgr. 2. gr.	4. mgr. 2. gr. og I. viðauki
—	5., 6., 7., 8., 9., 10. og 11. mgr. 2. gr.
3. mgr. 2. gr.	12. mgr. 2. gr.
4. mgr. 2. gr.	13. mgr. 2. gr.
—	14. mgr. 2. gr.
5. mgr. 2. gr.	15. mgr. 2. gr.
6. mgr. 2. gr.	16. mgr. 2. gr.
7. mgr. 2. gr.	17. mgr. 2. gr.
8. mgr. 2. gr.	18. mgr. 2. gr.
—	19. mgr. 2. gr.
3. gr.	3. gr. og I. viðauki
1. mgr. 4. gr.	1. mgr. 4. gr.
2. mgr. 4. gr.	—
3. mgr. 4. gr.	2. mgr. 4. gr.
—	5. gr.
5. gr.	1. mgr. 6. gr.
—	2. og 3. mgr. 6. gr.
6. gr.	7. gr.
—	8., 9. og 10. gr.
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 7. gr.	8. mgr. 11. gr. og 2. mgr. 12. gr.
Önnur undirgrein 1. mgr. 7. gr.	6. mgr. 11. gr.
Þriðja undirgrein 1. mgr. 7. gr.	6. mgr. 12. gr.
2. mgr. 7. gr.	1. og 2. mgr. 11. gr.
—	3., 4., 5., 7. og 9. mgr. 11. gr.
—	1., 3., 4., 5. og 7. mgr. 12. gr.
3. mgr. 7. gr.	1. og 3. mgr. 13. gr.
—	2. mgr. 13. gr.
a-liður 8. gr.	1. og 3. mgr. 14. gr.
—	2. mgr. 14. gr.
b-liður 8. gr.	4. mgr. 14. gr.
—	5. mgr. 14. gr.
9. gr.	1. mgr. 15. gr.

Tilskipun 2002/91/EB	Þessi tilskipun
—	2., 3., 4. og 5. mgr. 15. gr.
—	16. gr.
10. gr.	17. gr.
—	18. gr.
Inngangsorð 11. gr.	19. gr.
a- og b-liður 11. gr.	—
12. gr.	1. mgr. 20. gr. og önnur undirgrein 2. mgr. 20. gr.
—	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 20. gr. og 3. og 4. mgr. 20. gr.
—	21. gr.
13. gr.	22. gr.
—	23., 24. og 25. gr.
1. mgr. 14. gr.	1. mgr. 26. gr.
2. og 3. mgr. 14. gr.	—
—	2. mgr. 26. gr.
—	27. gr.
1. mgr. 15. gr.	28. gr.
2. mgr. 15. gr.	—
—	29. gr.
16. gr.	30. gr.
17. gr.	31. gr.
Viðauki	I. viðauki
—	II.–V. viðauki